

SLOVENSKI NAROD.

Izkaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl., 30 kr., za en mesec 1 gl., 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl., 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrstopenjskega petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši „gledališka stolba“.

Opraviništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

V Ljubljani, 19. novembra.

—r.— Nam se očita, da smo sovražniki duhovščini in vsako besedico, katero spregovorimo, polagajo naši nasprotniki pod lupo, ter je opazujejo od te in one strani, ter iščejo na njej črne pegice, da bi potem stopili pred božje služabnike ter kričali, glejte, Boga proklinjajo.

Naša stvar nij, da bi mi hinavsko klečeplazili okrog duhovščine ter se trkali na srce in vzdihovali, da smo grešili. Naše stališče nij zgolj cerkveno in istina je, da ne izdajamo tega lista z molitveno knjigo v roci. Ali prepričanje imamo, da je duhovščina mogočen steber, na katerega je oprt naš narodni dom; in tudi na svojem posvetnem stališču gojimo v srci zavest, da bi bilo nespametno in pregrešno, če bi spodkopavali ta steber.

Kadar bode pisala se ponižna zgodovina o razvoji in o delih slovenskega naroda, tedaj imenovati se bode morala tudi slovenska duhovščina, ki je opasana z mečem narodne zavesti delila zaklade svete vere, ter s kelihom v roki bila vedno pripravljena v bran se postaviti nemškemu navalom!

Jedna največjih nesreč gorotanskih Slovencev je ta, da nimajo v svoji sredi duhovščine, ki bi gorela v svetem navdušenju za slovenskega naroda pravice. Nekdaj živela je po Koroškem mogočna družba narodnih duhovnikov, ali zdaj se je skrčila skoro popolnoma in po župnijah nahajaš župnike in kapelane, ki komaj pričakujejo trenutka, da bi nemški valovi prepluli vsako slovensko vasico. In če se tu in tam nahaja duhovnik, ki nij samo zvest sin svoje veri, temveč tudi tlačenemu svojemu narodu, živi v sredi svojih prijateljev kakor bela vrana, občuduje se kakor

monstrezná prikazen, kakor duševen izrodek in pri posameznih in mej pijačo prenašati mora zaradi svojega domoljubja zbadanje in nevredne šale!

Koroška duhovščina vneta je v svoji preslepljenosti za nemštvo, in lahko trdimo, da nam je z nemškimi svojimi pridigami več slovenskih vasi pokončala, kakor so jih nam pokončali uradi in nemški birokratije. Tudi v tem oziru moralo se bode nekaj storiti, sicer nam germanstva nasesana duhovščina, ponemči v nekaj letih zadnjega slovenskega seljaka v starem Gorotanu.

Morda bode koristno, če se v življenje pokliče nekakov slovenski „schulverain“, ali pa denarna ustanova, s katero bi se potem vsako leto nekoliko dečkov s Koroškega v Kranjske ali drugod na slovenskih učilnicah izsolalo na narodne stroške. Ti bi se potem kot duhovniki, učitelji ali uradniki povračali v koroško domovino, ter bi tam z narodnim svojim navdušenjem sejali seme, iz katerega bi zopet pognala slovenska zavest.

To je stvar, o kateri se brez dvombe govoriti da. Ali mi smo še radikalnejši! V političnem življenju se nam je prepovedalo izdihovati po zjedineni Sloveniji iz vseslovenske ideje, ki je porodila željo po političnem zjedinenju, se je zdaj uže skoro popolnoma pozabila. No pridejo pa časi, ko bode ta ideja zopet vzplamtela! Ali kar je politično prepovedano, nij da bi moglo biti tudi cerkveno zabranjeno! Čemu naj nas bi davili tik nemških uradnikov še nemški škofje? Čemu naj bi morali ravno Slovenci poginiti, da se obdrži mala, a germanizatorična celovška škofija? Naj se razdvoji; severni del naj se izroči zgornještirskemu nemškemu škofu, južni slovenski del pa ljub-

ljanskej škofiji, tako da bodo vsi Slovenci podložni samo slovenskim škofom! To je zahteva, ki je podprta z božjo in človeško pravico! In ker je Ljubljana slovensko središče, napravi naj se v njej metropolija, da ne bomo doživeli časov, v katerih bi palij slovenske metropolije nosili lahonski nadškofje. Kdor ima oblastno besedo pri svetnih in cerkvenih veljakah, ta se naj oglasi in naj dela na to, da se uresniči želje po cerkvenem zjedinenju vsega Slovenstva!

Ganimo se!

V.

Izobraževalna društva, kakeršnih smo omenjali v poslednji številki, bodo pa še le takrat mogla se uspešno razvijati, kadar mero-dajni faktorji spoznajo, da je tudi po naši domovini treba začeti trebiti ona gnezda, kjer se morala uničuje in fizična moč ugonobuje, in katerih od leta do leta več nastaja po vaseh. Mi mislimo s tem žganjarije, od katerih našemu narodu posebno od onega časa, odkar ima židovski element pravico naseljevati se mej njim, ter se te pravice po Dolenjem Štajerskem tudi v polnej meri poslužuje, preti velika nevarnost.

Pa tudi brez židov nahaja se zapeljivcev, kateri se vedo okoristiti s slabim nagnenjem do žgane pijače, katero je našemu seljaku isto tako lastno, kakor vsem narodom, ki ne prebivajo pod gorkejšim zemeljskim podnebjem in katere nij narava sama obdarovala uže z ono čednostjo zmernosti v jedi in pijači, ki se po naših krajih tako redko kedaj nahaja. Poznavajoč te razmere, — in komu bi bile neznane — in videč veliko nevarnost, katera preti

Listek.

Kara Džigit.*)

Povest srednjeazijskih nomadov. — Rusko spisal N. N. Karazina.

Pesen prva.

Davno je to bilo — davno!

Mnogo vode od tedaj odteklo je v „Igrizi“, v „Ori“; mnogo peska je nanese v mrtvo „Bekpakdadi“, mnogo sócnate zeléne trave so tabuni**) poteptali, mnogokrat letela je se livna ptica za Arál iz krajev hladnih, ter spomladi zopet se vračala; mnogi dójenčki postali starci so in mnogo pokopališč je z grobi — štepo okrasilo.

To bilo je tedaj, ko je nomad poznal le jedno oblast, le jedno sílo: dede svoje rodne,

sivobrade; o kakej drugej oblasti tedaj še šlišati nij bilo; tedaj ko nikdo nij prešteval na ših koč, in nikdo davkov ne pobiral, nikogar nikdo bal se . . .

Strašan po sluhih bil je han Kokanski, grozen emir Buharski, ljut in mogočen han Hivanski — a vsi oni trije sedeli daleč so od naših prostih štep, in semkaj k nam hodili nijso. A tudi k nam nij hodil Urus, človek krajev hladnih, a če kedaj prišel pogledat je, prišel je z ljubeznijo in prijaznostjo. Sila carja belega se nas nij bila še dotaknila . . . nobeno še kolo obraza naše zemlji razrezalo nij bilo.

Davno je to bilo — davno!

Dobro, prosto živel v onem času je nomad. Bogati Biji vse krmili so krog sebe; pustili živeti vsakemu na voljo so . . . Dela težavnega tedaj poznali nijso; nij bilo delo, bila

je zabava. Sprehajaj se s taburi po zelenej štepi; spi, če drago ti, od jutra do noči pri ovčej čedi; goni se s hrti za grabljivim volkom; lisice lovi po pečinah skalnih; s sokolom po nabrežji štepnih jezer se potikaj, belega labuda, čopega gosjaka, dolgonóga čapljo zasleduj! — — —

Razpró se Biji — vsak narod svoj sozove; drug drugega napade; — oni nas, mi njih. — Džigitov urnih bilo nij kakor dandanes — da lebko jih prešteješ — a brez števila, neizmerno: dójenček prijemal se za grivo je, sedel, in raz konja padal nij . . . A kaki bili so to konji! — kot piš razburjeni!

Prihajala je pomlad. Sneg tajal se je po ravninah, po jarkih se v potocih je odtekal; vzdigovala je travica iz pregrete zemlje se, cvetlice izpod snega so žoltéle . . . Brez konca, brez števila so vlekli se karavane naše iz zimovišč na planjave, rodónosne; z

*) Črni jezdec.

**) Konjske čede.

človeškej družbi po vedno bolj še razširjajo-
čem pitji žganih pijač, morala bi torej biti
skrb vlade, pomisliti na sredstva, kako temu
zlu priti v okom.

Tu moramo državo, katerej se tako rado
očita, da prezira želje svojih državljanov, ter
da ne skrbi zadostno za njihov blagor, državo,
katera je po glasilih naših osrečevalcev ljud-
stev še v povojih svojega razvitka, ter polna
barbaričnih naprav, postaviti vsem drugim v
izgled. Menimo s tem Rusijo. Ona je mej vsemi
prva poskrbela zato, da se obmeji ono zverin-
sko pijančevanje, katero je mej maloruske
seljake in tovarniške delavce po Rusiji zatro-
silo brezvestno, le svojo korist iskajoče židov-
stvo, ter v ta namen uže pred leti promulgi-
rala postavo, katera, kakor vsa poročila spri-
čujejo, jako ugodno vpliva na odstranjenje
pijančevanja. Države, kakor Nemčija, kjer se
mej nižjim ljudstvom toliko žganih pijač po-
pije, da je Bismark sam prestrašil se nasled-
kov, ki iz tega utegnejo kedaj nastati za nem-
štvo, ter Avstrija, kjer se od leta do leta po
vseh provincijah širi pitje vse razdevajoče
„vodke“, slepe so za nevarnosti, ki iz tega
prete ljudstvu in njegovemu blagostanju, in
mnogo je stalo napora poljske poslance, predno
so izposlovali vsaj za Galicijo po ruskem vzoru
izdelano postavo proti točenju in pitju žganih
pijač. Se ve, da v Rusiji pri sklepanji postav
ne sodelujejo možje, ki imajo po toliko in to-
liko delnic špiritnih tovarov.

Sedanja avstrijska vlada nij gluha za
želje in pritožbe narodov in večini držav-
nega zbora ne more se očitati, da bi jej
lastne koristi bile nad blagor narodov, ka-
tere zastopa. Tudi se ne moremo spominati,
da bi ta ali oni poslanec sedanje večine bil
udeleženec pri kakej tovarni za žgane pijače;
ako bi se torej od te ali one strani poprijela
inicijativa zato, da se sklene splošna, za vse
avstrijske kronovine veljavna postava, katera
bi obsezala ostre določbe zavoljo točenja in
pitja žganih pijač, mislimo, da bi proti istej
iz večine same ne bilo velicega in tehtnega
protivja.

Zdi se nam, da je užitninski davek na
žgane pijače z ozirom na ostale, za človeški
živež neobhodno potrebne stvari, vedno še
prenizek, in ker se ima v kratkem obravnavati
v državnem zboru, kako se ima pokriti prora-
čunjeni deficit za leto 1882, bilo bi primerno,
da bi se o tej priliki davek zvišal. Zgodilo bi
se to na korist državnih financ, a še na večjo

očesom ne pregledaš jih; velbljodi za velbljodi
se vrsté, s kraguljci žvenketajo Vriš za
vrišem razlega se po štepi na vse kraje: ko-
nji razgečejo, bivoli vpijejo, ovce bekečejo,
vse živo je, vse mlado, vse zelenega se listja
veseli

Deklíce krasne, rejene, na toplem gojene,
z jezdecí na konjih se poskušajo, mej velbljodi
z njimi se ljubkajo; drug pred drugim se
skrivajo, drug drugega lové in zasledujejo . . .
Stari dedi, sivobradi, počasnim hodijo kora-
kom, važno, resno; nad mladino se radujejo
in svojih prošlih let spominajo.

Pride drugi čas — tedni na potu mine-
vajo Vsako jutro nove so zabave, vsako
noč

A ko na mestu se ustanovijo, prostorne
kibitke*) postavijo Mesta kolikor ti
drago! Nij merjeno, pohojeno, ne po-
teptano! A takih plodnih mest je koli-
kor le hočeš!

*) male hišice, koče.

korist ljudstva, katero bi se, ako se žgane
pijače znatno podraže, začelo zopet vračati k
vinu, s čemer bi uže bilo veliko pridobljenega.

Pa tudi točenje žganja moralo bi se ome-
jiti, morebiti tako, kakor se je to zgodilo v
dotičnej za gališko kronovino veljavnej postavi.

Da pa narod naš sam spoznava veliko
nevarnost in neizmerno gorje, katero preti po-
tomstvu, ako se gledé žganjarstva stvar kmalu
na bolje ne obrne, dokazuje najbolje to, da je
neka večja občina na Notranjskem sklenila od
vsakega prodajalca žganja, ki je dotlej plače-
val po 5 gld. občinskega davka, zahtevati za-
naprej po 50 gld., in da je, — ako bi se
navzlic temu ne zmanjšalo število žganjarij —
principijelno sklenila s časom ta davek zopet
povišati. Nij nam sicer znano, če je ta sklep
zadobil potrijilo našega „logičnega“ deželnega
odбора, a ko bi ga tudi ne bil, dokazuje uže
zadostno, kako pametnejši naši možje spozna-
vajo nevarnosti, ki preté uničiti dosedanje ži-
lavost našega naroda.

Zato poslanci naši: videatis! —r.

Dvoboj Rothschild-Bontoux.

Z Dunaja, 18. nov. [Izv. dop.]

Velikansk boj bije se, a ne na krvavem
polji, katerega Vereščagin v vsej grozovitosti
predstavlja na svojih genijalnih slikah, ampak
na borzi v Parizu in na Dunaji, boj mej sta-
rimi židovskimi veljaki pod Rothschildovo
komando in novimi denarstvenimi silami, katere
je čudovito spretno vedel združiti Bontoux.
Uže tačas, pred 3 leti, ko je Bontoux v
Parizu ustanovil novo banko: „Union gene-
rale“ s kapitalom 100 milijonov frankov, od
katerega se je 50 milijonov v gotovem zlatu
vplačalo, začela je Rothschildova skupina proti
temu zavodu delati in ga, kakor pravijo na
borzi „contreminirala“. A Bontoux je vkljub
vsem intrigam razširjal delovanje svoje banke
in ustanovil na Dunaji denarni zavod „Län-
derbank“ tudi s kapitalom od 100 milijo-
nov frankov ali 40 milijonov goldinarjev. Del-
nice so pri obeh bankah v vrednosti 500 fran-
kov (200 gld.). Pri izdavanji delnic „Länder-
banke“, ki se pa niso tukaj, ampak samo v
Parizu prodajale, odpadel je vsled visokega kurza
za Länderbank dobiček od 15 milijonov frankov,
ki so se v rezervni fond založili.

Obe banki skupaj sta se lotili raznih pod-
jetij, zlasti zidanja železnic srbskih in ogrske
od Pešte do Semlina.

Potem se je z njuno pomočjo, kakor je

Živelo se je sito, toplo, široko, radostno,
veselo, prosto Umirati od takega živ-
ljenja nikomur nij se htélo, a tudi sama smrt
nič kaj posebno naših nij ljubila, in ne prerada
k nam hodila! Stoletni starci niso bili
redki Nahajali so se pogosto tudi taki,
ki leta svoja so prestali šteti Trdnejši
bil je narod ko denašnji.

In glej, ravno v tem času — ali po volji
Alaha razsrjenega, ali po temnej sili satana,
ljudske srei zavistnika — prišla je beda
težka, huda, ter legla z jarmom težkim na
svobodna pleča, s kamenjem na srcé, zabila v
glavo silno se s skrbjo, in kakor burja hladna,
pokončala vse veselje, radost, vse zabave naše.

A beda ta prišla je brez gromenja, brez
šumenja, — prišla je prav nevidno, nepriča-
kovano

(Dalje prih.)

znano, vršilo združenje alpinskih montanskih
fužin v jedno veliko društvo s kapitalom spo-
četka 20 milijonov gold., ki se je pa mo-
ralo uže podvojiti.

Vsled teh velikanskih podjetij se je tudi
pri „Union generale“ in pri „Länderbanki“ ka-
pital moral podvojiti po izdaji novih delnic,
tako da ima zdaj vsaka teh bank kapitala
do 200 milijonov frankov (80 milijonov
gold.) in obe skupaj 400 milijonov frankov v
800.000 delnicah po 500 frankov; znesek, s
katerim se uže daje kaj opraviti, tudi Roth-
schildom nasproti.

Dosle je bil ves denarni promet zavisen
od židovskega kapitala. Kar je Rothschild ho-
tel, se je zgodilo. Nobeno državno posojilo se
nij vršilo brez dovoljenja teh denarnih knezov.
Bontouxjeve banke pa so čez noč postale tak
mogočen faktor in tak nevaren tekmeč, da so
Rothschildi in njegovi kompani sklenili, z jed-
nim udarcem konec storiti in uničiti svojega
nasprotnika.

Še nam je v živem spominu perfidno
ravnanje Rothschilda in njegovih židovskih to-
varišev l. 1873, ko je 7. maja Rothschildov agent
na dunajske borzi glasno se izjavil, da vsi pa-
pirji novih bank niso skupaj vredni 100.000
gld. Na to je nastal velikansk hrum na borzi,
kletje in tepež, agenta so s pestmi tolki in ga
vrgli čez prag, a tudi vsi borzijanci so šli za
njem in isti dan je bila borza zaprta in za-
krahovana.

Kakor tačas, mislili so Rothschildi tudi
zdaj takozvane Bontouxjeve papirje in banke
uničiti s tem, da so proglašali na pariškej
borzi, da ti papirji niso vinarja vredni. Ker
pa so vedeli, da se bodo morali v boj podati z
nasprotnikom, ki ima tudi pod seboj milijone,
ne vojakov, ampak zlatih frankov, ustanovili so
družbo na baisse s sto deleži po 800.000 fran-
kov, od katerih so Rothschildi polovico, drugi
pristaši: Bleichröder v Berlinu, itd. pa drugo
polovico uplačali.

Mladi James Rothschild, sin londonskega,
je sam prišel v Pariz, da je vodil napad na
Bontouxjeve banke. Proglasil je nekega dne
septembra na pariškej borzi, da so Bontoux-
jeva podjetja „švindeli“, in da on prodava
delnice od „Union“ in „Länderbank“, kolikor
kdo hoče vzeti, po 250 frankov, tačas so pa
stale ravno te delnice na borzi po 700 frankov.

Lehko se misli, kakšen utis na borzi je
naredila ta Rothschildova izjava in da je v
prvem trenutku nastala velika panika. A Bon-
toux je pripravljen bil na napad in tudi imel
združeno skupino z dovoljnim kapitalom. Po-
kupil je tedaj na tistem vse delnice „Union“
in „L. Bank“, kolikor se jih je dobilo na borzi
in ko je Rothschild ponujal, prijel ga je za
besedo, češ da on kupi, kolikor kdo hoče pro-
dati taci delnic. Napravila sta tedaj pogodbo,
da bode Rothschildova skupina vsacih 14 dni
Bontouxjeve neke število delnic (govori se do
40.000) oddala. A uže pri prvem obroku Roth-
schild nij mogel toliko delnic skupaj spraviti,
ter je moral plačati 20 milijonov frankov, pri
drugem obroku je plačal 30 milijonov, pri
tretjem pa uže 50 milijonov frankov, ker so
delnice poskočile od 700 na 1200 frankov.

Mladi baron Rothschild si je vsled teh
izgub in blamaže vrat prerezal, a s tem celi
boj še nij končan. Vsakako bo morala Roth-
schildova skupina še dosti dlak puščati, predno
nazaj dobi od Bontouxjeve svoje zavezo pismo.

Tako borzijansko igranje nij, da bi ga
mogli hvaliti, a v tem slučaju je vsaj to uči-
nilo, da je vsegamogočnost židovskega kapi-

tala potro, kar ima tudi za nas dobre politične nasledke. In zato nas mora veseliti, da je Rothschild našel svojega mojstra.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. novembra.

V **državnem zboru** se je včeraj bral načrt o kazenskem zakonu in kupčijska pogodba s Srbijo. Potem so se vršile dopolnilne volitve v razne odseke; volil se je tudi odsek, ki se ima posvetovati o Hohenwartovem predlogu, zadevajočem državno sodišče. Ustavoverci se te poslednje volitve niso hoteli udeležiti, levica zapustila je dvorano, ter se kujala.

Vnanje države.

V prestolnem govoru pri otvorenji nemškega državnega zbora v Berlinu se je tudi čulo o razmeri Nemčije nasproti drugim državam. Tu se čuje, da vlada popolno sporazumljenje Nemčije z Avstrijo in Rusijo, da je **evropski mir** zagotovljen. Ta izjava v prestolnem govoru nemškega carja bode gotovo iznenadila one kričaje, ki so se vedno bahali z zvezo mej Nemčijo in Avstrijo, o Rusiji pa govorili, da je osamljena.

Francosko novo ministerstvo bode, kakor se uže kaže, postopalo prav strogo in upeljalo povsodi red. Kakor se poroča, hoče posebno svojo pazljivost obrniti na uradništvo, da se drži discipline. Minister za notranje zadeve, Waldeck-Rousseau je uže pokazal resno svoje postopanje. Okolo deset prefektov prišlo je v Pariz, da se njegovej milosti priporoče, prosili so avdienco. On pa jim je odgovoril, da njihovo mesto nij v predsobi, marveč v kraji, kjer imajo prefekturo. Okrožnica Waldeck-Rousseauja priporoča prefektom, naj ne zapuščajo brez dovoljenja svojih služb.

Poljaci na **Poznanjskem** so bili pri letošnjih volitvah v nemški državni zbor jako srečni, poslali so 18 svojih zastopnikov; v letu 1878 imeli so le 4 narodne svoje poslance. To kaže, da se Poljaki krepko upirajo ponemčevanju.

Nemški državni zbor se je odprl, ker je bil cesar Viljem nekaj bolehen, bral je prestolni govor knez Bismark. Ta prestolni govor je zbornica hladnokrvno poslušala, da si se je v njem lahko videlo, da Bismark ne bode odstopil od svojih namer. Nemški listi se različno, strankarsko, izražajo o Bismarku in njegovem postopanju, angleški listi pa, ki tudi govore o razmerah v Nemčiji, trde vsi na jedno sapo, da Bismark ne bode nehal prej boriti se, dokler ne spravi v življenje svojih načrtov. Mir na zunaj, boj v notranjem!

Angleška politika v **Egiptu** je v slednjem času jako pomirljiva. Lord Granville poslal je angleškemu zastopniku v Kajiri depešo, v katerej pravi, da Angleška hoče vedno le skrbeti za blagostan Egipta, Anglija da vedno skuša, da se ohrani uže dolgotrajna vez mej Turčijo in Egiptom in tudi Francija da bode v tem vprašanju z Anglijo enakih mislij. Torej povsodi mir!

Domače stvari.

— (Slovenska predstava) bode jutri v ponedeljek zvečer v deželni gledališči. Igrale se bodo tri mične igrice, kar je gotovo mnogo pametneje, kot če bi se predstavljala kaka pet aktov trajajoča dolgočasnica. Upamo, da pride obilo občinstva!

— (Denes zvečer) bode v čitalnici beseda s plesom. Želeti je obile udeležitve, ker je program po vsem zanimljiv. V prvej vrsti omenjati moramo nove skladbe, katero je gospod Nedved posvetil marljivemu pevskemu zboru naše čitalnice.

— (Svoje čitatelje) opozorujemo na krasno pripoved „Kara Džingit“ (črni jezdec), katero pričeli smo v današnjem podlistku priobčevati. Iz ruščine preložil jo je na slovensko gospod Kmetov. Ob enem naznanjamo, da se za „Slovenski Narod“ prelagata Turgenjeva

najnovejši roman „Nov“ in Krascevskega roman: „Morituri.“ Prvi roman pričeli bomo priobčevati v podlistu z novim letom.

— (Zopet korak naprej!) Sodnije dobijo slovenske tiskovine, s katerimi se bode slovensko uradovanje mogočno pospešilo. A sedaj je treba paziti gospodom okrajnim sodnikom na prste! Prepričani smo, da bodo ti gospodje skoro vsi z ginljivim soglasjem v Ljubljano in v Gradec poročali, da so te tiskovine pri naših okrajnih sodnijah živa nepotreba! Gotovo se bode na ta način poskušalo, gospoda justičnega ministra in njega najnovejši ukaz ad absurdum dejati. Vsakemu rodoljubi nastane dolžnost, da ljudstvo poučuje, da se bodo povsod zahtevali slovenski odloki. O tej stvari hočemo še spregovoriti. Nikakor pa nečemo važne te zadeve niti za jeden trenutek odtegniti svojej pozornosti, in obračamo se do svojih prijateljev po Slovenskem, da nam naznanijo vsako opozicijo, katera bi tu in tam pri sodnijah nastala proti justičnemu ministru in njega ukazu. Našemu listu ostaja zavest, da se je v njega predalih ta važna zahteva najprej v diskusijo postavila. Vsi pa imamo pri tem tudi to zavest, da naši gospodje poslanci na Dunaji ne spé, in da so se v tem kratkem času, kar se je pričela nova sesija, energično trudili za narodno korist!

— (Kreutzbergu,) lastniku tukajšnje menažerije, je zopet slabije; prezkodaj je vstal, se podal na hladni zrak, ter se prehladil, tako da je sedaj v velikej nevarnosti.

— (Pošta ljubljanska) je sedaj zopet z vsemi svojimi uradi v starem Maličevem poslopji. V petek popoldne se je preselil urad za časnike in rekomandirana pisma v svoje stare prostore, pri vhodu v hišo na desno.

— (Slavnemu magistratu v prijazen spomin.) V sredo 16. t. m. zvečer so v Gosposkej ulici št. 8 izvažali samo vodno gnojnico iz stranišč ob 1/2 9. uri zvečer. Onečistili so vso ulico in smrad je bil velikansk. Policaja se ve da nikjer nobenega! Ali to je bila le predigra. V četrtek 17. t. m. zvečer pa so od 1/4 10. neprenehoma do 1/2 11. ure izvaževali tudi samo vodno straniščno gnojnico iz hiše, kjer je bila stara policija št. 12, in to tik stanovanja deželnega predsednika, predno je bilo še gledališče končano! Cele ulice so s stranišnico onesnažene! In ta krasna voda se je mej nepopisljivim smradom, prav polagoma otekala v kanale. Še le ob 1/2 11. uri zvečer so porinili zadnji sod v dvorišče, ter izpraznili zadnji oddelek stranišče. Ako morajo naši hišni posestniki v predmestjih gnoj voziti še le po noči, kar je ostro zapovedano in ako so bili zaradi tega tudi uže večkrat kaznovani, vprašamo po vsej pravici, kdo je dal hišnim posestnikom v sredi mesta, v Gosposkih ulicah, oblast, da uže od 9. ure počenši izvažajo straniščno gnojnico in to tik stanovanja deželnega predsednika? Če policija ob 1. uri po noči spi, je odpustljivo, ali ob 9. uri zvečer bi lahko še čula!

— (Strehe padel in ubil) se je v četrtek zjutraj škofjeloški „pot“, tudi v Ljubljani dobro znani Miha Rožanec. Mož, nad 60 let star, popravljal je streho na svinjaku; spodrsnilo mu je in padel je s strehe, si zlomil tilnik, ter kmalu umrl.

— (Vabilo) k besedi, katero priredi čitalnična podružnica v Gorici v nedeljo 20. nov. t. l. ob 7. uri zvečer, v dvorani pri „Zlatej zvezdi“ na starem trgu sv. Antona. Program: 1. Petje. 2. Deklamacija: „Povodni mož.“ 3. Petje. 4. Gledališka igra: „Nij ljubosumen.“

5. Petje. 6. Srečkanje z dvema dobitkoma. (Jedna številka, ki se vdobé pri vhodu, stane 20 kr.) 7. Petje. Po besedi ples. Vsak plesalec plača 50. kr. Vstop je dovoljen draštvenikom čitalnice, podružnice in vabljenim rodoljubom. (Vstop brez vabila nij dovoljen.) Za dobra je dila in pijačo je tudi preskrbljeno.

Telegram „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 19. novembra. Imenovanje novih udov v gosposko zbornico se bode izvršilo še le prihodnji teden. Grof Kalnoky je prišel sem; imenovan bode prej ko ne ministrom za vnanje zadeve. Finančni minister se pogaja s skupino Bon-toux o urejenji valute. Poročila o razporih v Hohenwartovem klubu so neresnična. Popolna jedinstvo vlada mej udi. Popolna jedinstvo mej Hohenwartovim, češkim in poljskim klubom.

Listnica uredništva: G. A. A., Jurčičev rojak v ? Na Vaše vprašanje: G. A. H. nij do zdaj izpolnil svoje dolžnosti.

P. n. gospode naročnike opozorujemo na današnji inserat: „Srbske srečke“.

Tržne cene

v Ljubljani 19. novembra t. l.

Pšenica hektoliter 9 gld. 10 kr.; — rež 6 gld. 18 kr.; — ječmen 4 gld. 71 kr.; — oves 3 gld. 25 kr.; — ajda 4 gld. 87 kr.; — pros 4 gld. 87 kr.; — koruza 5 gld. 80 kr.; — krompir 100 kilogramov 02 gld. 86 kr.; — fižol hektoliter 8 gld. 50 kr.; masla kilogram — gld. 96 kr.; mast — gld. 82 kr.; — špeh frišen — gld. 70 kr.; špeh povojen — gld. 74 kr.; — jajce po 3 kr.; — mleka liter 8 kr.; — govedine kilogram 56 kr.; — teletnine 50 kr.; — svinjsko meso 54 kr.; — sena 100 kilogramov 2 gld. 68 kr.; — slame 1 gld. 96 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 7 gld. 40 kr.; — mehka 4 gld. 50 kr.

Deželno gledališče v Ljubljani.

V ponedeljek 21. novembra 1881.

Prvikrat:

Zapirajte vrata!

Šaloigra v jednom dejanji. Italijanski spisal G. P. Censate, preložil V. E.

Potem:

Eno uro doktor.

Burka v jednom dejanji. Poslovenil J. Alešovec.

Konečno:

Krojač Fips.

Burka v jednom dejanji. Poslovenil D. Hostnik.

Kasa se odpre ob 1/2 7. uri. — Začetek ob 7. uri zvečer.

Čeva
suha, jesenska,
slanice
prodaje na drobno in debelo,
kože od divjačine
(652—2) kupuje
Fran Hlavka,
pri Kožarji, na emonskeji cesti št. 8.

Umetne (595—8)
zobe in zobovja
postavlja po najnovejšem ameriškem sistemu v **zlatu, vulkanitu ali celulojdu** brez bolečin. **Plombira z zlatom** itd.
Zobne operacije izvršuje popolnem brez bolečin s prijetnim mamilom
zobni zdravnik A. Paichel,
poleg Hradekega mostu, v I. nadstropji.

Dunajska borza 19. septembra.

Enotni drž. dolg v bankovcih	76	gld.	05	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	77	"	90	"
Zlata renta	93	"	55	"
1860 drž. posojilo	132	"	80	"
Akcije narodne banke	834	"	"	"
Kreditne akcije	364	"	50	"
London	118	"	40	"
Napol.	5	"	39	"
C. kr. cekini	5	"	60	"
Državne ma. ke	57	"	95	"

Zobni zdravnik
DR. HIRSCHFELD
z Dunaja
ordinira vsak dan od 9. do 12. ure in od 2. do 4. ure
v **hótelu „pri slonu“**, sobe št. 46 in 47 in ob jed-
nem naznanja p. n. bolnim na zobeh, da ostane tukaj
samo 4 do 5 tednov. (654—2)

Lepe in po ceni
klobuke in čepke,
kakor tudi
kožuhovino
prodaja
Anton Krejči,
v Ljubljani, na kongresnem trgu na oglu gledaliških
ulic. (506—12)



Lekarna „pri samorogu“

Jul. pl. Trnkóczy-jeva

na mestnem trgu v Ljubljani.

priporoča p. n. občinstvu sledeče, zmirom sveže (frišne)
vsled dolgoletnega izkustva kot **izvrstno uplivne**
priznane specialitete, izkušena domača in **homeopatiška**
zdravila: (532—4)

Planinski želišeni sirop kranjski,

izboren zoper kašelj, hripavost, vratobol, prsne in pljučne bolečine;
1 stekl. 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhljevo (Dorsch) jetrno olje, najboljša vrsta
bramore, pljučnico, kožne izpuške in bezgavne otekline. 1 skl. 60 kr.

Anaterinska ustna voda, najboljša za čiščenje zob
pravi smradljivo sapo iz ust. 1 steklenica 40 kr.

Kri čistilne kroglice, c. kr. priv., ne smeje bi
gospodinjstvu pogrešati in so se že tisočkrat sijajno osvedočile pri
zabasanji človeškega telesa, glavobólu, otrpnenih udih, skazenem
želodcu, jetrnih in obistnih boleznih, v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj
s 6. škatljami 1 gld. 5 kr. Razpošiljava se le jeden zavoj.

Naročila iz dežele izvrše se takoj.

Gosp. **G. Piccoli**, lekar v Ljubljani!

Prosim Vas uljudno, da mi zopet
pošljete 24 steklenic Vaše izvrstne

Franzeve esence.

Slednjo pošiljatev sem uže mej razne
bolnike v svoji župniji razdelil in
vpliv je bil vedno izvrsten.

V Fianoni, Istra, 22. avg. 1881.

Spoštovanjem
Anton Vlašič,
župnik -kanonik.

Znamenito!

Prosim ljudno, pošljite mi 30 ste-
klenic Vaše izvrstne

Franzeve esence.

Zahvaliti se imam le Bogu in Vam, da
sem se iznebil migréne, katera me je
leta in leta nadlegovala.

V Zenku, Hrvatska, 17. sept. 1881.

Spoštovanjem
Angelika Kling,
uradniška vdova.

Naroča naj se pri izdelatelji: **Gabrijel Piccoli**, lekar „pri angelji“, v
Ljubljani, na Dunajske cesti. Naročila se promptno proti povzetju efekturajo.

Znamenito!

Tu jena mestu: „Čast zaslugam!“
Večkrat sem rabil Vašo odlično

Franzevo esenco,

mnogim bolnikom sem jo nasvetoval
in dober uspeh nij izostal.

V Chersanu, Istra, 27. jun. 1881.

Spoštovanjem
Anton Lupetina,
župnik-dekan.

Tinctura Rhei Composita vulgo
Franzeva esenca, izdelana po G. Pic-
coliji, lekarji „pri angelji“, v Ljub-
ljani, na Dunajske cesti, iz vegetabil-
nih substancij sestavljena, s katero so
si uže mnogi tisoči k zdravju pripo-
mogli, kakor se razvidi iz pisem, ki do-
hajajo izdelatelju. Ona ozdravlja že-
lodčne bolezni in na spodnjem telesu,
klanje, krča, gastrično mrzlico, zaprtje,
hemeroidje, rumenico itd., ki je lahko
smrtonosna, če se za časa ne kurira.

Cena steklenici 10 kr. a. v.

5
žrebanj v letu.

Uže dné 12. decembra!

Drugo izžrebanje 3% kneževskih

3%
obresti v zlatu.

SRBSKIH SREČK

od leta 1881 à 100 frankov v zlatu.

Vsako leto pet izžrebanj

14. januarja, 14. marca, 14. junija, 14. avgusta in 14. novembra.

Vsakratni glavni dobitek

frankov

100.000

v zlatu.

Najmanjši dobitek 100 frankov v zlatu.

Dobitki in obresti se izplačujejo na **Dunaji**, v **Pešti**, v mnogih provincijalnih mestih, kakor tudi v skoro vseh evropskih
glavnih mestih **brez vsakaterega odbitka.**

Za točno izplačitev jamči kneževska srbska vlada.

Srečka daje 3% obresti v zlatu.

Srbske srečke proti kasi à gld. 46 poleg 50 kr. kuponskih obrestij.

Prejemni listi

vplačujejo se v 14 mesečnih obrokih le po 3 gld.
in z ostalim obrokom 4 gld.

Kupec si pridobi uže z vplačitvijo samo gid. 3
tako **samosvojo** in **nerazdeljeno** pravico do igranja.

Pri 1. žrebanji 12. novembra 3% kneževskih **srbskih srečk** bili so **glavni dobitki** frankov **100.000**,
10.000 in **4000** v zlatu dobljeni mej srečkami, ki jih je prodala naša hiša, in zelo kulantno eskomptirani.

Prihodnje izžrebanje uže 12. decembra, 14. januarja in 14. marca.

Torej trikratno izžrebanje v teku prihodnjih štirih mesecev.

Wechslergeschäft der Administration des

WIEN,
Wollzeile 10 und 13.

„MERCUR“

C. Chon,
Wollzeile 10 und 13.

(658—1)